

BUCIĆ SIĘ (17) *vb impf*

się (16), się (1).

inf bucić się (3). ◇ *praes 2 sg* bucisz się (1). ◇ *3 sg* buci się (4). *1 pl* bucim się (1), bucimy się (1). ◇ *3 pl* bucą się (1). ◇ *praet 3 sg m* bucił się (2). *f* buciła się (1). ◇ *con 3 pl m* by się bucili (1). ◇ *part praes act* bućąc się (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Chwalić się, chlubić się, chełpić się; exultare, gloriari, ostendare Mącz; extollere, superbire, sustollere, tollere Cn (17) : Mulicá kiedy wtyłá/ Táko się w łobie buciłá BierEz K2v, K4v; KromRozm III A4; Glorior, Sławić/ chełpić/ bucić lie Mącz 146d, 365b, 445c.

bucić się z czego: Ale ktokolwiek lie s tego bući/ [...] frogie karanie záflużył GórnDworz Aa3v.

bucić się kim, czym (6): KromRozm II a4; zebránye/ ktore fy wyará/ śwętoqliwoścýá náuki y żywotá/ á pośwyćenim krwye páná Kryšťułowey bući/ yeft on koścył KromRozm III D7v, Ev, E5, Q2v. Cf Zwrot.

bucić się przed kim: Przed témi lie to bućíłz/ ktorych dzieśiątęgo Látá áz Pyrrhus wyrwał z iármá okrutnégo? GórnTroas 27.

Ze zdaniem dopełnieniowym (2): Abowiem lie tym bućíł że dwa pálcá iego/ Miály być mocnieyfze nád grzbiet oyca swoiego. WierKróc A3; Bucim lie/ iż fortuná z niebá ná nas spádlá GórnTroas 23.

Przysłowie: Kto lie w łzczeńściu bárzo bući/ Rychłó go niełzczeńście zrzuci BierEz L.

Zwrot: »bucić się pychą«: á bućąc lie pychą [tumentes superbia]/ weflićcie ná gorę. Leop Deut 1/43.

Synonimy: chełpić się, chlubić się, chwalić się, okazować się, pysznić się, sławić się, zuchwalić się.

Cf BUCENIE